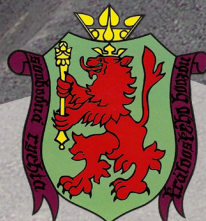

ŽELEZNORUDSKÝ zpravodaj

www.zeleznaruda.cz

Srpen 2021
měsíčník / zdarma
XXI. ročník

foto: Filip Brož,
Slavnostní otevření
nového pumptracku

ÚVODNÍ SLOVO A INFORMACE Z RADNICE

Milí sousedé,

léto a prázdniny jsou v plném proudu, snad si je prožíváte v klidu a pohodě. Čekají nás Tradiční železnorudské slavnosti, které se uskuteční v pátek a sobotu 6. a 7. srpna. Bude to jako vždy víkend plný kultury, hudby, sportu, dobrého jídla i pití a skvělé zábavy. Určitě si je náležitě užijeme, i když bude nutné dodržovat určitá opatření proti šíření koronaviru. Program slavností najdete uvnitř zpravodaje.

Nepochybně na slavnosti přijede i spousta přespolečných návštěvníků. Věříme, že půjde o slušné lidi, kteří se přijedou bavit a ne dělat nepořádek. Právě neukáznutí, nepořádní a občas bohužel dokonce i agresivní turisté totiž nejen nás, ale celou Šumavu trochu trápí. Apelujeme proto na všechny, aby si uvědomili, že přijíždějí do místa, kde je nejen unikátní příroda a krajina, ale také tady žijeme my místní. A máme plné právo na to, aby nás návštěvníci respektovali.

Investice

Pro naše město je letošní léto obdobím mnohých prací. Určitě jste zaznamenali dokončení a otevření parádní pumptrackové dráhy ve sportovním areálu „Za trati“. Máme radost, že je o sportoviště velký zájem a hned jej začali zkoušet a využívat první sportovci, hlavně děti. Velkým benefitem je i nové profesionální umělé osvětlení. Celkovou investici 3 miliony korun z poloviny pokryla dotace z Plzeňského kraje. V současné době se vedle pumptracku dokončuje nové hřiště s umělým trávníkem pro malou kopanou. Využíváno bude i pro tréninky fotbalistů a ligových fotbalových týmů, které jezdí na Železnorudsko na soustředění a mnohdy nemohou využít klasické fotbalové hřiště z důvodu podmáčení a ochrany klasického trávníku. I toto hřiště bude osvětleno.

Nová pumptracková dráha je jednou z nejkvalitnějších v republice, jak sám zhodnotil náměstek hejtmanky Plzeňského kraje pro dopravu Pavel Čížek (vlevo), dále popřál mnoho zábavy starosta Bavorské Rudy Michael Herzog (uprostřed) a sportoviště samozřejmě otevřel i starosta Železné Rudy Filip Smola (vpravo).

Všichni bychom se už určitě také rádi vykoupli v přírodním koupališti Žabáky, ale na to se budeme muset těšit až do příštího léta. Jeho výstavba už ale konečně začala a probíhá podle plánu. Po dokončení to bude nejkrásnější koupaliště v širokém okolí. Navíc bude splňovat přísná ekologická kritéria, čímž skvěle zapadne do unikátní šumavské přírody. Na celý projekt jsme získali dotaci téměř šest milionů a skvělou zprávou je, že se nám realizaci podařilo vysoutěžit za podstatně méně peněz. Měli bychom se kompletně vejít do čtyř milionů korun.

A aby nebylo stavebních projektů málo, tak již byla zahájena i výstavba nového náměstí, na které celá Železná Ruda čeká desítky let. Po úspěšném vyřešení složitých majetkových vztahů, odstranění ruiny bývalé cukrárny Espresso a získání stavebního povolení schválilo zastupitelstvo Železné Rudy vítěze výběrového řízení na realizaci. Máme velkou radost, že vysoutěžená cena je výrazně nižší oproti nákladům očekávaných projektantem. Výběrové řízení vyhrála společnost FinalKom s cenou lehce přes 8 milionů a hotovo by mělo být v srpnu příštího roku.

Pokud nedojde k neočekávaným zádrhelům, rádi bychom nové náměstí za rok slavnostně otevřeli u příležitosti našich Tradičních železnorudských slavností.

Pomoc Moravě

Minulý měsíc město vyhlásilo sbírku na pomoc tornádem postižené Moravě. V době uzávěrky srpnového čísla sbírka ještě pořád běžela, a tak jsme neznali definitivní vybranou částku. Při červencovém zasedání se zastupitelé nakonec dohodli, že město přispěje takovou částkou, aby celková vybraná suma byla hezky zaokrouhlená. Definitivní schválení proběhne na zasedání zastupitelstva v září. Mnohokrát děkujeme všem, kteří se rozhodli pomoci.

Závěrem

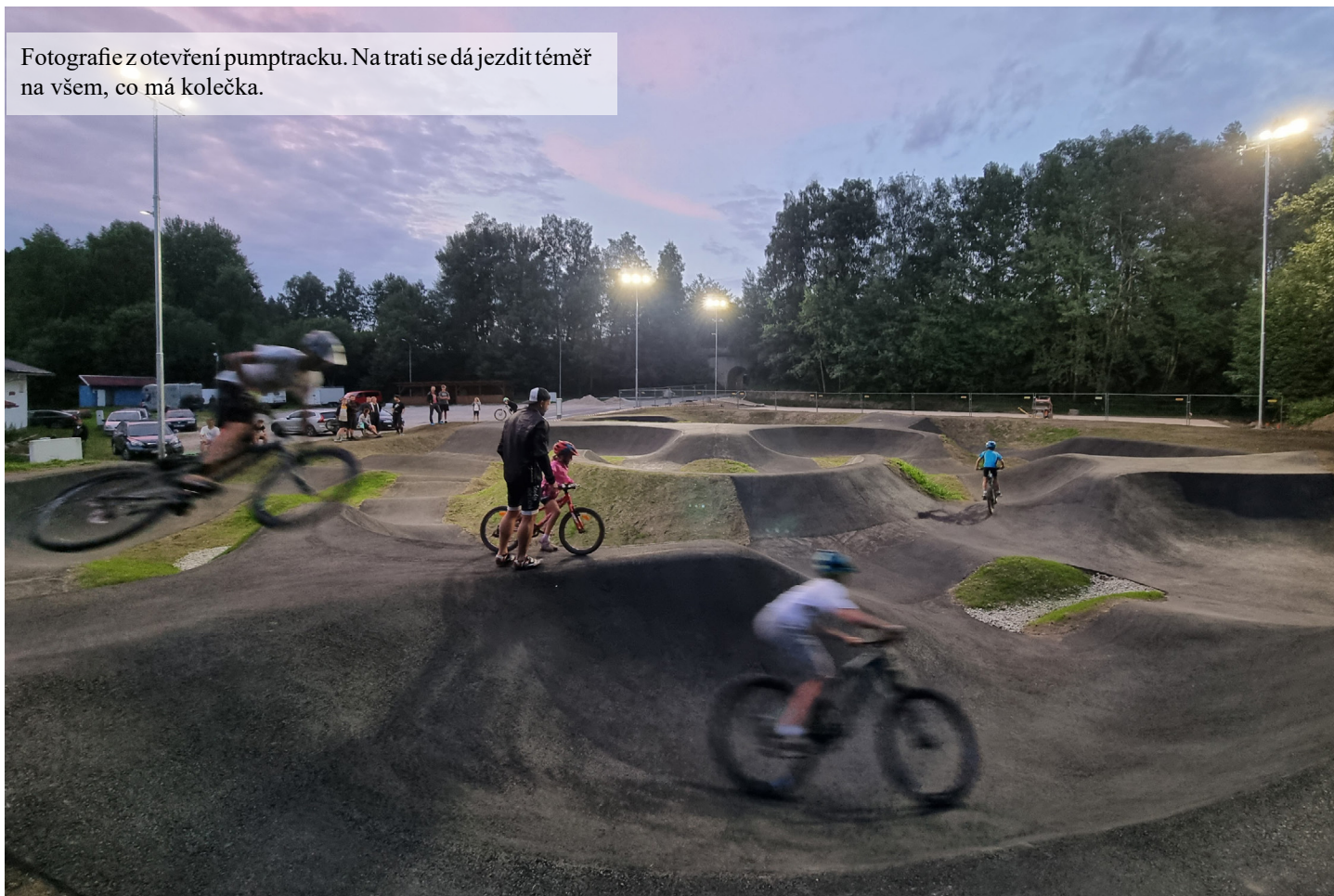
Užijte si slavnosti, užívejte léto, a pokud chcete být aktuálně informováni o dění v Železné Rudě, sledujte oficiální facebookové stránky města (www.facebook.com/mestoZeleznaRuda) nebo si objednejte odběr Mobilního rozhlasu (www.zeleznaruda.mobilnirozhlas.cz), kde informujeme o důležitých událostech. Zároveň prosím pamatujte, že v případě potřeby se na nás můžete kdykoli obrátit na mail:

starosta@zeleznaruda.cz,
na telefon: 724 181 624,
mistostarosta@zeleznaruda.cz
a na telefon: 734 269 989.
Jsme zde pro Vás.

*S úctou a přáním všeho dobrého,
Filip Smola, starosta města,
Petr Najman a Filip Brož, místostarostové*

Fotografie z otevření pumptracku. Na trati se dá jezdit téměř na všem, co má kolečka.

Odpady

Upozorňujeme původce odpadů – právnické nebo podnikající fyzické osoby (živnostníky, s. r. o., provozovatele hotelů, penzionů, apartmánů, restaurací, služeb), že vyprodukovaný separovaný odpad – papír, plast, sklo, mají povinnost (dle Zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, § 62 a 147) předat odpadové firmě nebo mohou na základě smlouvy využít systému zavedeného obcí a tento odpad odkládat do nádob města.

Smlouva musí být v písemné formě a musí obsahovat výši sjednané ceny.

Odvoz komunálního odpadu si výše uvedené subjekty dojednávají přímo s odpadovou firmou.

U separovaného odpadu – papír, plast, sklo – mají podnikatelé tři možnosti:

1. Využívat sběrných nádob města – lze pouze na základě písemné smlouvy s městem a zaplacení poplatku.
2. Poříditi si své nádoby a papír, plast, sklo si nechat odvézt rovněž odpadovou firmou.
3. Odpady odvézt do odpadové firmy a úřadu předkládat potvrzení o likvidaci odpadů.

Všichni, kteří byli kvůli covidu letos omezeni v provozování své živnosti, mohou od města Železná Ruda čerpat 15 % slevu z celkové částky. Zvažte, která varianta je pro vás nejvýhodnější a odstraňování separovaného odpadu si takto zajistěte. Děkujeme.

Bližší informace – správní odbor, tel.: 376 361 226, e-mail: donatova@zeleznaruda.

*Ludmila Donátová,
správní odbor
město Železná Ruda*

ROZHOVOR

Trojrozhovorem pro náš srpnový zpravodaj se přeneseme do světa psů. S Renatou Neumannovou – předsedkyní ZKO Železná Ruda, Andreou Kaslovou – výcvikářkou a Věrou Šabatkovou – instruktorkou výcviku psů. Rozhovor s kynoložkami vznikl v době ukončení víkendového Kurzu poslušnosti a socializace, reportáž z něj přineseme v zářijovém čísle našeho zpravodaje.

ŽZ: Povězte mi, s láskou ke psům se člověk už narodí? Nebo vás k nim někdo přivedl?

RN: Do kynologie mě zasvětil Jaroslav Lučan a Josef Dornák.

AK: Asi rodí, protože už jako malá jsem chtěla psa a chodila venčit všechny pejsky v okolí.

VŠ: Myslím, že lásku ke zvířatům má v sobě člověk od narození. Záleží pak jen na tom, jestli si zvolí pejsky, třeba jako já.

ŽZ: Jaký byl váš úplně první pes?

RN: Byl to kříženec pudla.

AK: První vlastní pes byl anglický bulterier s průkazem původu. Díky němu jsem začala docházet na cvičák, protože mě všichni varovali, že pokud jej nezvládnou, budou problémy. A byl to nejlepší, nejhodnější a nejmazlivější pes.

VŠ: Můj první pes byl Alan – kolie – dožil se krásného věku 18 let.

ŽZ: Je náročné připravit se na roli výcvikáře nebo instruktora? Co všechno musí člověk zvládnout?

RN: Musíte o psech něco vědět, stále se zdokonalovat a co se týče lidí, mít s nimi trpělivost.

AK: Základem je, aby člověk něco o psech věděl: jak přemýšlí, jak s nimi pracovat a dále je důležité umět pracovat s lidmi. Pak to chce mít určitě trpělivost.

VŠ: Ano, náročné to určitě je. Hodně pomohou zkušenosti z vlastního výcviku a celkově zkušenosti z kynologického života. V neposlední řadě pak úžasné kámošky – Renata s Andreou.

ŽZ: Doporučily byste navštěvovat „cvičák“ úplně každému majiteli psa?

RN: Ano. Z důvodu socializace a aby věděli, jak se k němu chovat.

AK: Určitě. Naučí se, jak se psem komunikovat, jak ho cvičit a taky psa socializovat.

VŠ: Kdo si pořídí prvního pejska, tak těmto lidem určitě.

ŽZ: Občas se setkáme na internetu nebo v novinách se zprávou, že na někoho zaútočil agresivní pes. Proč se to děje? Existuje vůbec nevychovatelný pes?

RN: Většinou tito psi nemají dané hranice. Nevychovatelný pes – ještě jsem se s ním nesetkala. Převážně je to opravdu o tom, jak si psa vychová nový majitel. Pokud nemá představu o tom, co pes potřebuje, potom já říkám, že je pes rozmazlený. Setkávám se s takovými psy venku velmi často.

AK: Myslím si, že z velké většiny jsou to psi, kteří nemají správnou výchovu, výcvik, pravidla, s nějakou chybou v socializaci. Dalším důvodem mohou být kříženci, kdy nevíte, jaká plemena jsou vlastně zkrížená a jaké povahové vlastnosti pes zdědí. Nevychovatelný pes sám o sobě podle mě neexistuje, pokud je pes dobře motivován, není problém jej naučit poslouchat a vychovat. Jinou otázkou jsou psi z útulku, psi, kteří byli třeba týráni, kteří mají nějaké špatné zkušenosti s lidmi. Tam je pak vše mnohem složitější, ale se správným přístupem a motivací se dá zvládnout a vyřešit spousta problémů.

VŠ: Dle mého názoru není nevychovatelný pejsek, jen nevychovaný majitel. Pes je vždy obrazem svého pána. Do loňského roku jsem měla fenku Cane Corso (tzv. bojové plemeno) a byla miláčkem dětí, lidí – opravdu záleží jen a jen na přístupu a výchově.

ŽZ: Už jste se za svou kynologickou kariéru setkaly s majitelem psa, kdy jste hned napoprvé věděly, že si k sobě měl zvolit jiné plemeno? Jak si vlastně lidé mezi plemeny vybírají?

RN: Ještě ne. Lidé by si měli hlavně uvědomit, zda budou mít dostatek času se psovi věnovat ve všech směrech.

AK: Asi nesetkala, to je vidět až časem, ale v oblíbě jsou tzv. „módní“ plemena, tzn. že si lidé pořídí psa bez ohledu na to, zda znají jejich potřeby, povahové vlastnosti konkrétního plemene a náročnost. I tímto pak vznikají problémy, o kterých slyšíte v televizi, čtete v novinách. Pes nemá dostatečné vyžití, zaměstnání atd. vzhledem k vlastnostem a potřebám daného plemene.

VŠ: Bohužel ano. Dopadlo to však výborně, pejsek je v nové rodině a má se skvěle.

zleva: V. Šabatková, R. Neumannová a A. Kaslová

ŽZ: Když jsem si hledala něco o vás na internetu, všechny tři jste na fotkách s německými ovčáky. Proč jsou pro vás tyto psi ti nejlepší?

RN: Velice dobře se s nimi pracuje, jsou nejrozšířenějším plemenem, já mezi nimi vyrůstala, a tak mi přirostli k srdci.

AK: Německý ovčák je pro mě univerzální pes, který se hodí ke všemu. Jak do sportu,

tak i do běžného života.

VŠ: Německý ovčák je úžasné a pracovitě plemeno. Hodně lidí, co chtějí dělat sportovní kynologii, má právě německého ovčáka.

ŽZ: Dokáže vás jako zkušené chovatelky na psech ještě něco překvapit?

RN: Ano. Každý pes překvapí, když to nejmíň čekáte.

AK: Vždycky se něco najde. Každý pes je jiná osobnost, která vás dokáže překvapit.

VŠ: Určitě – pes je živý tvor a stejně jako my dokážeme překvapit, tak u pejsků je to stejné.

rozhovor připravila Mirka Frenzlová

PŘÍSPĚVKY SPOLKŮ A ORGANIZACÍ

Kynologové a výcvikový víkend

Kynologický klub Železná Ruda již po desáté pořádal výcvikový víkend v termínu 12. 6. - 13. 6. Výcvik byl přístupný i veřejnosti a jako každý rok se nám věnoval Theodor Krajčí. Přihlásilo se 12 psodů s 15 psy. Začali jsme v sobotu v 8.30 seznámením s programem a následně odjeli na pachové práce na Samoty. Jak už to tak bývá, každý z nás se na tento víkend moc těšil, protože jsme se opět dozvěděli něco nového. Každý měl ukázat, jak

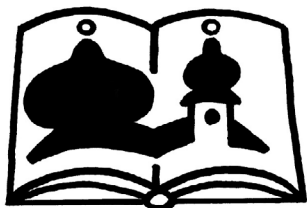
pachové práce se svým psem vypracovává a na základě toho pan Krajčí zhodnotil, zda je to tak správně nebo poradil jinou metodu. Po stopách jsme se přesunuli na cvičák, kde probíhaly cviky poslušnosti. Tam už bylo trochu veseleji, padaly úsměvné hlášky jako „mě to nejde“ a „s Vámi cvičí líp, to není fér“ a „ted' mi poraďte“. Samozřejmě, že pan Krajčí vždy poradil a psod si tu metodu hned vyzkoušel.

V neděli se opět začalo stopami a po obědě jsme přešli na obrany. Musím říct, že jsme si víkend opravdu užili, počasí nám přálo a o hladové žaludky se nám starala Renča Neumannová. V neděli jsme se rozjeli do svých domovů až po 17.00 hodině. Tímto všem děkuji za účast a sportovní vystupování. Těšíme se zase za rok.

*Renata Neumannová,
ZKO Železná Ruda*

Čtenářská výzva 2021 s novinkami v Městské knihovně Železná Ruda, 2. část

Městská knihovna Železná Ruda

V minulém čísle Železnorudského zpravodaje jsme si představili prvních pět témat čtenářské výzvy roku 2021. Nyní budeme pokračovat s dalšími pěti tématy, aby vaše letní četba byla plná překvapení a „neokoukaných“ autorů. Na internetových stránkách www.databazeknih.cz si vytvoříte svůj profil, kliknete na nadpis Čtenářská výzva, zadáte rok 2021 a můžete začít plnit daná témata. Každý rok se vypisuje 20 témat, tedy 20 knih, které máte za aktuální rok přečíst.

6. Kniha, která je (byla) v některé zemi zakázána

Toto je zajímavé téma. Seznam těchto knih najdete na internetových stránkách: https://cs.xcv.wiki/wiki/List_of_books_banned_by_governments

V knihovně z těchto knih např. najdete: Dekameron, Oliver Twist, Na západní frontě klid nebo trilogii Padesát odstínů. Z nově zakoupených knih tuto podmínku nesplňuje žádná.

7. Kniha, která má v názvu část lidského těla

Z nových knih, které přibýly v poslední době do knihovny, mohu vybrat knihu Břicho nestvůry od autorky, kterou také čtete moc rádi – Louise Penny. Z naučné literatury pak Pánevní dno (Franciska Liesner). Dá se zde použít již zmíněný Byl jednou jeden život – mozek a srdce, které můžete číst s dětmi. Dále pak např. Oko žraloka od Marka Tomana.

8. Kniha, ve které hraje důležitou roli dopis

Zde bych vám doporučila knihu Aristokratka u královského dvora. Je to již pátý díl této úspěšné série, u které humor opravdu nechybí. Líbila se mi určitě více, než předchozí dva díly. A jestli mohu prozradit, tak se můžeme těšit i na díl šestý.

Další kniha, která byla zakoupená letos a je v ní důležitý dopis, se jmenuje Žena v bílém kimonu od Any Johns. Tam dopis hraje opravdu zásadní roli.

9. Kniha, kterou jste objevili díky Databázi knih

Když se to tak vezme, tak pod toto téma můžete přiřadit prakticky jakoukoli knihu. Z knihovny vám mohu doporučit velice žádané knihy od českých autorek: Šikmý kostel oba díly (Karin Lednická), Listopád (Alena Mornštajnová) a Věci, na které nastal čas (Petra Soukupová).

10. Kniha o známé české osobnosti

Musím říci, že oddělení s životopisy není v naší knihovně tak čteně navštěvováno,

jako jiná oddělení. V poslední době do tohoto oddělení přibyla kniha Černobílé idoly 4 – Abeceda pamětnických hvězd. V té najdeme známých českých osobností opravdu mnoho. Velice známou českou osobností byl bezpochyby i Karel Gott. O něm a jeho životě pojednává kniha, kterou má také knihovna nově ve svém fondu: Gott - Bůh, který kráčel po Zemi. Zde si dovoluji použít velice výstižný popis z databáze knih: Všichni ho znali a znají, fanynky a fanoušci ho milovali a nadále nosí v srdci. Jediného umělce s krédem obsažným a současně prostým, takovým, jaký byl on sám: Žít...

Příště si opět představíme dalších pět témat. Doufám, že vám jde čtenářská výzva pěkně od ruky, nebo možná od stránky.

Závěrem bych ráda připomněla srpnové dny, kdy bude knihovna uzavřena: 9. – 11. 8. a 23. – 25. 8. 2021.

Krásné čtenářské léto přeje

Aneta Šárka Soukupová,
knihovnice

Pro nové Wellness Javor
na Železné Rudě
hledáme
vedoucí-/ho provozu

Nabízíme jedinečnou vedoucí pozici v centru Železné Rudy
Unikátní pracovní prostředí moderního wellness zařízení
Atraktivní mzdové ohodnocení a flexibilní pracovní dobu
Elektro-auto i k soukromým účelům
Notebook & chytrý telefon
Možnost profesního růstu

Zaujala Vás pozice?

Zašlete svůj životopis s aktuální fotografií na email: job@wellnessjavor.cz

DORAZILO DO REDAKCE

Nová půjčovna elektrických koloběžek na Špičáckém sedle ve spolupráci s Cafě Charlotte nabídla panu řediteli Drahorádovi zdarma projížďku pro děti. Vybráni byli žáci osmé třídy základní školy, kteří pomáhali s úklidem okolo školy po vydatných bouřkách, a byli tak odměněni výletem na elektrických koloběžkách k Černému jezeru. Cafě Charlotte jako občerstvení

k jezeru připravila jablečný závin a poskytla lahve s limonádou. Děti byly moc spokojené a užily si pěkné dopoledne mimo školní lavice. Poděkování patří také panu učiteli Šafaříkovi, který děti doprovázel na kole.

*Marek Bendl,
kolobezky-sumava.cz*

Promítání filmů v Železné Rudě

„Železnorudský letňák“

Dne 13. 8. 2021 od 21:30

Vstupné 80 Kč

A jaký film se bude promítat?

Na Facebooku, městském mobilním rozhlasu a stránkách informačního centra budou vyvěšeny tři filmy, ze kterých bude možné vždy vybírat. Ten s nejvíce hlasy vyhraje. Hlasovat můžete mailem, telefonicky nebo na Facebooku.

Naše improvizované kino bude vybavené lavičkami. Kdo má raději více pohodlí, může si přinést např. rybářské křesílko, nebo cokoliv, odkud se mu bude film příjemně sledovat.

Těšíme se na Vás na prostranství u fotbalového hřiště!

Veškeré informace naleznete na emailové adrese:

envicentrum@zeleznaruda.cz a nebo na telefonním

čísle: 376 397 033 a 606675991.

Adresa: Environmentální a informační centrum,

1. máje 12, 34004 Železná Ruda.

ITC A EC INFORMUJE

Milí čtenáři,

opět se vám hlásíme s informacemi a nabídkami akcí na Železnorudsku. Červenec pro nás byl velmi rušný. Do našeho centra proudily a nadále i proudí davy návštěvníků. A to nejen kvůli prohlídce expozic, získání informací či turistických známek a vizitek do své sbírky, ale i z důvodu nákupu dárků, které udělají radost. Tento rok, stejně jako minulý, byla pokořena hranice více jak 400 návštěvníků za den.

V centru jsme otevřeli novou výstavu pan Hudce z Kašperských hor pod názvem „Obrazy, kresby, drobné plastiky“, která potrvá do 15. 9. 2021 a na kterou jste srdečně zváni. Také proběhl Den rysů ve spolupráci s Národním parkem Šumava, respektive zooložkou a odbornicí přes rysy Elisou Belotti ze Správy NP Šumava. A uskutečnil se i první červencový „Železnorudský letňák“, ve kterém se promítal vybraný film Matky. Všem hlasujícím děkujeme. I přes nepřízeň počasí se promítání zúčastnilo více jak 60 lidí.

A na co se můžete těšit? Nadále pokračuje letní turistická soutěž se sbíráním razítek, tentokrát na Hojsově Stráži. Soutěžní letáky

si můžete vyzvednout u nás nebo v obchodě Stará pošta v Hojsově Stráži. 13. 8. proběhne druhé promítání „Železnorudského letňáku“ se stejným způsobem hlasování o film jako v červenci. Začátek promítání bude z důvodu dřívějšího stmívání posunut již od 21:30.

Hned následující den v sobotu 14. 8. si vás dovoluujeme pozvat do našeho železnorudského kostela na vystoupení Duo Kos (Martin a Štěpán Kosovi), kteří u nás tradičně vystupují každé léto v rámci koncertů Šumavských letních hudebních večerů.

A na závěr bychom vás chtěli vybídnout k návštěvě druhého ročníku festivalu „Večer pro Železnorudsko“, který se bude konat 11. 9. od 12 hodin u fotbalového hřiště v Železné Rudě. Můžete si poslechnout různé kapely od country přes funky až po rock. Občerstvení budou zajišťovat místní podnikatelé ve stáncích. Všichni jste srdečně zváni.

S přátelským pozdravem za tým centra,

*Barbora Kučeravá,
vedoucí ITC a EC*

11.09. 2021
U FOTBALOVÉHO
HŘIŠTĚ
V ŽELEZNÉ RUDĚ

VSTUP ZDARMA

**FESTIVAL
"VEČER PRO
ŽELEZNORUDSKO"**

PROGRAM:
11:00 OTEVŘENÍ STÁNKŮ S OBČERSTVENÍM
12:00 ZAHÁJENÍ FESTIVALU
12:10 FORBES "COUNTRY"
14:30 APE TOWN "FUNKY"
17:00 AKROBAT "ROCK"
19:30 RAPETE "ROCK-RAP"
21:00 ALKEHOL REVIVAL "PUNK-ROCK"
23:00 KONEC FESTIVALU

POŘADATEL: ENVIRONMENTÁLNÍ A INFORMAČNÍ CENTRUM,
1. MÁJE 12,
34004 ŽELEZNÁ RUDA, EMAIL:
ENVICENTRUM@ZELEZNARUDA.CZ, TEL. ČÍSLO: 606675991.
ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA POŘADATELEM.

SPORT

Vážení fotbaloví fanoušci, konečně začíná nová sezóna po dvou předchozích, kvůli pandemii Covid-19, nedohraných ročnících.

Situace ve fotbale je, obecně v nižších soutěžích, složitá. Několik okolních fotbalových družstev z obcí a vesnic v kraji, kam jsme jezdili hrát, pro nedostatek hráčů úplně skončilo nebo se spojilo dohromady, aby alespoň někde fotbal udrželi. I u nás v týmu je situace těžká, také máme málo hráčů. Ať kvůli dlouhodobým

zraněním, stáří nebo odchodu do jiných týmů. A mladí bohužel zájem nemají. Nicméně se nám podařilo získat několik posil, a tak věříme, že se situace stabilizuje a budeme opět s radostí hrát a vyhrávat.

Přinášíme vám přehled termínů podzimních zápasů a budeme doufat ve vaši podporu z tribun.

Sobota	31. 7. 2021	17:00	SRK Žel. Ruda - Sokol Kolinec
Sobota	7. 8. 2021	17:00	SRK Žel. Ruda - TJ Sokol Běšiny
Sobota	14. 8. 2021	17:00	SK Bolešiny B - SRK Žel. Ruda
Sobota	21. 8. 2021	17:00	SRK Žel. Ruda - Sokol Hartmanice
Neděle	29. 8. 2021	17:00	Svatobor Hrádek B - SRK Žel. Ruda
Sobota	4. 9. 2021	17:00	SRK Žel. Ruda - Sokol Veřechov
Sobota	11. 9. 2021	16:00	FK Budějovice 2012 - SRK Žel. Ruda
Sobota	18. 9. 2021	16:00	SRK Žel. Ruda - Dukla Janovice B
Neděle	26. 9. 2021	15:30	SK Velhartice - SRK Žel. Ruda
Sobota	2. 10. 2021	15:00	SRK Žel. Ruda - TJ Žichovice
Neděle	10. 10. 2021	15:00	S. Plánice - SRK Žel. Ruda
Sobota	16. 10. 2021	14:30	SRK Žel. Ruda - Tatran V.Hydčice
Neděle	24. 10. 2021	14:30	FK Svěradice B - SRK Žel. Ruda
Sobota	30. 10. 2021	14:00	Sokol Kolinec - SRK Žel. Ruda

Tímto bych chtěl poděkovat sponzorům, kteří umožnili konání letošního fotbalového turnaje a věnovali ceny pro účastníky a vítěze.

Město Železná Ruda, FJ SRK Železná Ruda, Jiří Loos - Sportcoolna, Josef Stárek, Tip Sport, Šumava - restaurace, cukrárna Sněhurka, Taxi Vlach, hotel Slávie.

*Josef Havlíček,
pořadatel*

Hotel Rixi na Špičáku již není

Dominanta slavného železnorudského Špičáku, historický objekt bývalého hotel Rixi, v červenci roku 2021 definitivně zmizel. Jeho tvůrci byli pražští architekti bratři Jan a Josef Rixi. První z nich, známější Jan Rixi (1857-1939) vystudoval stavební inženýrství na vídeňské technice. Další odborné vzdělání získal na slavné pařížské „École de Beux Arts“. Následovalo zhruba desetiletí, kdy jako stavební inženýr provozoval zejména v Praze, z dnešního pohledu, „developerskou činnost“. V roce 1891 na „Jubilejní zemské výstavě“ v Praze seznámil českou veřejnost s projektem „Hotel Rixi“. Brzy poté odchází do ruské Samary, závodu Žiguly. V roce 1905 se stal spoluvlastníkem stavební firmy Rixi & Soročinskij. Po vzniku 1. světové války byl jedním z předních činitelů českého odboje v Rusku. V roce 1918 byl uvězněn, po propuštění se ucházel o místo ve vznikající československé diplomacii. Dne 21. 02. 1921 byl jmenován TGM generálním konzulem v Moskvě. K jeho diplomatické misi v Rusku ale nikdy nedošlo. Pracoval nejprve v administrativní a později v národohospodářské sekci Ministerstva zahraničních věcí. Dne 01. 07. 1931 odešel do výslužby. Josef Rixi, vlastenec, profesí stavitel, patřil do nejužšího vedení pražského Sokola. Stal se české veřejnosti známým především tím, že byl pověřen spolu s dr. Josefem Scheinerem (1861 - 1932) pátrat po zmizelém M. Tyršovi (1832 - 1884), který pobýval na ozdravném pobytu v Tyrolských Alpách. Za velkého srpnového vedra, za přítomnosti obou členů Sokola, byl M. Tyrš pohřben do zatímní hrobky u tamní osady Ötzu tak, aby později mohl být definitivně pohřben v Praze.

Následující článek s názvem „Rixi“ byl publikován před 118 lety, na úvodní stránce deníku Plzeňské listy dne 08. 10. 1903 v jejich čtvrté vydání.

Veliký jásot ozývá se z deníku „Pilsner Tagblattu“ nad tím, že přešel hotel „Rixi“ na Špičáku z německých rukou — ne tedy českých — opět do rukou německých. Musíme tu totiž uvědomit, že hotel ten patřil nyní už Němci, který tam nechal poslední groš a ještě se úplně zadlužil u německé záložny Smíchovská.

Tento německý ústav to také byl, jenž hotel onen dal do dražby, není tudíž pravdou, jak tvrdí z průhledných příčin „Pilsner Tagblatt“, že se tu jednalo o jakýsi finanční zápas mezi Čechy a Němci — ne, docela neběželo o nic jiného, než pouze o veřejnou dražbu, kterou vyvolala sama německá záložna.

Dále třeba si uvést na paměť toto: Hotel „Rixi“ byl od počátku passivní — nevyplácel se. Řada hostinských se tam vystřídala a každý pohořel. Proto také nikdo neměl chuti kupovati tento majetek a angažovati v něm své jmění. Ani na německé straně

nebylo kupců. Sháněli oni kde kterého boháče, aby se hotelu ujal, ale vše marno.

Posléze našla se pomoc v Prusku. Kníže Leopold Hohenzollern spojil se s německým továrníkem Rütterem z Chomutova a hotel i s pozemky k němu přináležejícími zakoupili. Bez německých marek by veřejná ta dražba dopadla naprosto špatně. Ještě dnes není jisto, jak noví majitelé s hotelem pochodí. Dle dosavadních zkušeností a dle tvrzení odborníků nezbude jim asi nic jiného, než každoročně hodně dopláceti — dokud je to ovšem neomrzí.

Bylo ovšem i na české straně uvažováno o tom, zda by se hotel onen měl zakoupiti. Přirozeno však, že ti, kteří se o věc tu zajímali, vzali napřed tužku do ruky a počítali. A tu došli k přesvědčení, že vedle výborného českého pensionátu Prokopova těžko by bylo aspoň s jakýmsi úspěchem udržeti na Špičáku ještě jeden hotel a k tomu takový, jenž vyžaduje značné reжіe a co rok nových oprav.

Takých pak ústavů a jednotlivců, kterým by na možných ztrátách nezáleželo, jsme u nás neměli. Nikdo nechťel aspoň dáti své úspory nebo jmění do tak nejistého podniku, který dosud každého, kdo v něm štěstí zkoušel, nadobro zklamal.

I když tedy nepodceňovali jsme důležitost takové posice, jako je pro národní věc onen hotel, přece jen zase na druhé straně bylo to věci svědomí, hnáti bezohledně naše lidi do koupi objektu tak povážlivého, kde snadno — jako mnozí jiní — mohli by přijíti o celý svůj majetek a státi se naposled žebráky.

Přitom tom všem padala ještě na váhu otázka, zda jest vhodno novým českým hotelem ohrožovati starý a za těžkých poměrů českým soukromníkem na Špičáku udržovaný pensionát Prokopův?! Tento sám o sobě — ovšem za příznivé pohody — může co český podnik prosperovati, ale kdyby měl míti českou konkurenci, upadal by — a živořil stejně jako jeho konkurent.

To nejsou legendy, co tu pravíme. Kdo zná poměry, dá nám ve věci té za pravdu. Všecky tyto okolnosti bylo nutno uvážiti a když se tak stalo, pak bylo na snadě, že nenašlo se dosti takových českých kupců, kteří by německé záložně chtěli pomáhati k jejím penězům.

Zkrátka: ze zápasu sešlo. Zápas byl jen mezi Němci a sice toho druhu, kdo z nich chce a může se odvážiti na koupi tak riskantní?! A ani tu nikdo se nehlásil, neboť každého odstrašovala nejen cena majetku, ale i všechny možné ztráty budoucí.

Teprv pruské — marky pomohly. Na jak dlouho však pomoc tato potrvá a zda bude se každoročně opakovati — o tom poučí nás teprv budoucnost.

Tedy opakujeme: nebylo zde nijakého zápasu mezi Čechy a Němci a také nejednalo se o prodej českého, nýbrž německého majetku. Němci si koupili jen to, co už měli. Pro ty z Čechů, kteří chtějí za letního počasí kochati se krásou okolí Eisenšteinského, jest zde pensionát Prokopův, jenž už po tak drahnou dobu co český podnik slyne vším tím, čeho na podobných letních útulcích vyžadujeme.

Josef Růžička,
Plzeň

BÁJEČNÉ DĚTSTVÍ V ŽELEZNÉ RUDĚ – část V.

Ačkoliv je léto v plném proudu, zavede nás vypravování pana Rezka k zimním sportům a radovánkám. Zavzpomíná na své lyžařské začátky, některé místní obyvatele, ale především povypráví o bruslení na místním „stad’áku“, kde se pod ním jednou prolomil led...

Říkávalo se, že šumavské děti se rodí s lyžemi na nohou. To však nebyl můj případ. Já jsem rodilý plzeňák a v Železné Rudě jsem byl tehdy pouhá „náplava“.

Jó, takový Herbert Schober či Venca Štěpánků, to byli lyžařští machři. Ti mne také do tajů lyžování vehementně zasvěcovali.

Začínal jsem s lyžemi, ochotně zapůjčenými mojí maminkou. Byly to lyže dlouhé, dřevěné, bez ocelových hran – s nezbytnými zobáky na špičkách a s řemínkovým vázáním. I lyžařským laikům muselo být zřejmé, že s takovýmto „arzenálem“ se nemohu vypracovat mezi železnorudskou sjezdářskou elitu!

Začátkem prosince již bylo dostatek sněhu, a tak bylo možno uspořádat školní přebory ve slalomu. Ty byly uspořádány na Špičáku – na stráni pod hotelem Hrnčíř.

Já jsem byl naložován do kategorie 1. – 4. postupný ročník a dostal na prsa plátěné číslo 3. Nebál jsem se, měl jsem lyže parádně namazané svíčkou a rozžehlené maminčinou žehličkou.

Velitelem závodu a zároveň startérem byl pan Antonín Říha, takto náčelník Horské služby na Špičáku. Byl též majitelem sympatické kudrnaté dcerky Jany, která chodila se mnou do třídy. Ale to je teď vedlejší.

První dva jezdcí již v pořádku odjeli a přišla řada na mne. Postavil jsem se na startovní čáru a zíral před sebe, hledaje očima optimální stopu. První branka byla pravotočivá a klopená na opačnou stranu. Tři, dva, jedna – vpřed! Poslechl jsem a odpíchl vší silou hůlkami. Dojel jsem do první brány a nasadil pravý oblouk, stále pln nadějí na skvělé umístění. Ale ouha! Ty prokleté lyže bez hran mě nepodržely a já jsem pokračoval vleže na boku v přímé trase po spádnicí až k nejbližšímu smrku. Pod tím smrkem vytvořil vítr hluboký kotol, do něhož jsem i se svými předlouhými lyžemi zcela zapadl.

Závod musel být kvůli mé maličkosti samozřejmě přerušen a všichni pořadatelé se věnovali mému vypořádání. Po chvíli se to povedlo, já jsem však byl diskvalifikován pro neprojetí žádné z dvaceti branek.

Po skončení závodů se přitočil pan Říha k přihlížejícímu tatkovci a slyšel jsem, jak mu říká: „Ty, Václave, kup tomu svému klukovi pořádný lyže – nebo si na těch prknech zláme hnáty...!“ Otec jej neposlechl ihned, ale o měsíc později mi Ježíšek nadělil zbrusu nové lepené Axovky s ocelovými zámečkovými hranami.

Brzy nato se mi skutečně podařilo vypracovat mezi školní mládežnickou lyžařskou elitu...

K lyžování celá naše parta využívala několik vytypovaných terénů podle momentálních sněhových podmínek a také času, který jsme měli k dispozici.

Nejbliže a tudíž pro nás nejdostupnějším byl svah „Nad nádražím“, který byl zpravidla uježděný a tudíž připravený.

Pokud bylo více času, třeba v sobotu nebo v neděli, chodilo se na „Engadin“. To bylo kouzelné místo. Šlo se lyžmo po pravém břehu Jezerského potoka a tam, kde končil les, rozprostírala se svažité panenská pláň. O kus dál byla již vidět železniční trať Špičák – Železná Ruda Městys. Kolem tratě bylo několik jezírek – zatopených jam po bombách. Tam jsme se věnovali vždy převážně trénování skoků. Nejdříve jsme si ovšem museli řádně ušlapat terén nájezdu i dopadu, což nás vždy řádky vysílilo. Pokud vám něco říká heslo „Když nemůžeš, tak přidej“, tak pan Zátopek jej později zřejmě převzal od nás – party nadějných mladých šumavských skokanů. Ano, teprve nyní mohl začít vlastní trénink skoků. Rozjezd – odraz – a hups – dopad.

Dopad byl ovšem zhusta doprovázen citoslovcem „bums“, tedy pádem.

Skákalo se na sjezdových lyžích s vázáním typu „KANDAHAR“ s pevnou špičkou boty. Tedy bezpečnost nulová, o to víc však bylo adrenalinu a bolesti. Dlužno však říci, že za celé své skokanské mládí nepamatuji žádnou zlomeninu! Tehdy se skákalo stylem ala Helmut Recknagel, čili s rukama vytrčenými vpřed, současný styl „rybí“ se objevil mnohem později.

Ale aby mé povídání o lyžařských začátcích mělo pointu, musím vám prozradit, že můj absolutní výkon ve skoku na lyžích byl 19,5 metru. Nejlepším skokanem z naší pětičlenné party byl jednoznačně Herbert Schober se svým skokem dlouhým 23 metrů. To byl asi zároveň kritický bod našeho můstku, dál již byla rovina a potok ! Bylo to velmi hezké období... škoda, že se proměnilo v minulost!

Moje sestřička Evička zatím vyrostla do krásy. Velmi jsem se těšil, až vyroste ještě o něco víc, aby byla schopná převzít některé z mých domácích povinností, kupříkladu utírání nádobí, prachu a jiné nesmysly. Se svým růstem se však dost loudala, prostě ženská! Někdy jsem jí jako hodný starší brácha brával na lyže, lyžovat již uměla. Její kočárek totiž táta zvelebil tím, že na kolečka připevnil čtyři malé chromované lyžičky. S tímto „povozem“ jsem byl následně rodiči vyštván na ulici. Častokrát bylo pro mne, šestiletého kluka, dost těžké pouhé vyjetí z domovních vrátek. Zato jsem pro sestřičku vymýšlel různé kratochvíle, například jízdu přes sněhové bariéry, slalom na zledovatělé vozovce et cetera. Plakávala vždy jen malou chvíli – záhy však podlehla blaženému spánku a ve svých snech si určitě libovala, jakého má hodného bráchu. Spánek na zimním šumavském vzduchu bývá hluboký jako ty závěje vůkol ...

V květnu roku 1949 uspořádal mladý Vladimír Antoš ve velkém sále restaurace U PRINCŮ „Žákovský koncert“. Žáci se zde měli pochlubit „pánům“ rodičům svými výsledky na poli hudebním. Mistr Antoš, hudebník, působící dříve i v pražských divadlech, měl zřejmě v úmyslu prezentovat se zde také coby dobrý pedagog. Na ten koncert byl pozván i vážený mistr – klavírní virtuos, pan Josef

Páleníček.

Ten seděl v první řadě na kraji a choval se nenápadně, aby účinkující neznervózoval. Já jsem přišel „na paškál“ hned jako první. Pořadník sestavil pan Antoš, zřetelně s úmyslem, aby celý koncert gradoval. Samozřejmě od žáčků začátečníků přes ty lepší a nakonec přišli na řadu ti nejlepší ...

Já jsem měl ve smlouvě přednesení dvou skladeb. Ta první byla moje vlastní skladba o názvu „Jarní hry“, druhá pak ukolébavka od Bedřicha Smetany.

Ten nápad s vlastní skladbou i její název vymyslela maminka, která hleděla vždy daleko dopředu, pokud se jednalo o její děti.

Nu což, sedl jsem si asi týden před koncertem k pianu, vzal notový papír a načrtl jsem rychle půdorys oné skladby, anžto jsem nutně potřeboval jít ven. Bylo to ve dvoučtvrtečním taktu, stupnici C-Dur, pouze pro pravou ruku (part levé ruky mi dopsal při hodině pan Antoš).

Celkově ten opus zněl podobně jako píseň „Když jsem husy pásala, zimou jsem se třásala...“, kombinovaná se songem „Na tom našem dvoře všechno to krákoře...!“ Skvělá věc!

Když jsem dohrál, strhl se veliký aplaus, pan virtuos Páleníček se vyškrábal na podium, přistoupil ke klavíru, pohládl mě po vlasech a prohlásil nahlas, otočen k publiku, že jsem veliký talent a že ze mne něco bude. Opět bouřlivý potlesk!!!

Když jsem se pak rodičů doma ptal, proč ti lidé mi tak tleskali, maminka pravila, že byli dojati hlavně tím, jak mi pod tím pianem visely nožičky... Okamžitě jsem si to vyhodnotil tak, že až vyrostu, nožičky mi už tak hezky viset nebudou a obecenstvo ochladne. Tím pádem jsem následně logicky zvolnil i v horlivosti ve studiu hry klavírní...

O Vánocích roku 1947 mi Ježíšek konečně nadělil tolik toužebně očekávané brusle – kanady. Do naší klukovské party vtrhl nový sport – lední hokej. Bruslilo se na malém rybníčku

u místního pivovaru anebo bylo k dispozici luxusní jezírko až za cedulí Železná Ruda směrem na Čachrov. To jezírko jsme nazývali „Stadion“ neboli „Stadák“.

Hokejku jsem na rodičích vyškemral již dříve, ale boty s bruslemi, to bylo novum. Doposud jsem totiž bruslil na tak zvaných „šlajfkách“, které se na obuv připevňovaly nezbytnou klíčkou. To bylo utrpení, zvláště když boty byly trochu větší. Člověk se musel odrážet šrouby od ledu, aby se vůbec rozjel. A navíc kotníky, chudáci, se zvrťovaly tu na levou, jindy na pravou stranu, nepřetržitě hrozíce svému majiteli výronem.

Konečně jsem měl „kanady“. Hned po Štědrém dnu jsem oběhl kamarády a domluvil se s nimi na hokejovém mači na stadionu. Na svatého Štěpána jsme si raději přivstali, abychom byli doma včas k obědu. Vyrazili jsme v bojovné náladě na půlhodinovou cestu. Ten den byl třeskutý mráz, jistě pod minus deset stupňů.

Bylo nás šest. Nazuli jsme si boty s bruslemi, rozdělili se do dvou družstev, postavili z kamenů dvě branky a hráli... Já jsem se však na nových bruslích cítil poněkud neohrabaně. Kotníky se „vrklaly“ jako na těch šlajfkách. No – je to nezvyk, říkal jsem si v duchu. Asi po hodině hry, kdy hra i tělo byly již v plném zápalu, jsem minul vystřelený puk, ten pak jel přes celé jezírko až na samý jeho konec. Tam byl vtok nenápadného potůčku. Dojel jsem až k tomu místu, puk mezitím žblunkl do vody a já vzápětí za ním. Led byl totiž v tom místě zeslabený a dvě břemena – puk a mne prostě neunesl...

Malou chvilku jsem dumal nad svým dalším osudem, nežli jsem se vlastními silami počal hrabat zpět na led. Jenomže led se lámal dál a dál a já jen cítil strašný chlad.

Zachránil mě kamarád Karel Pachtl. Našel na břehu ulomenou smrkovou větev a dosud s bruslemi na nohou se po břiše plazil ke mně. Podal mi konec té dvoumetrové větve a já se jí z posledních sil zmrzlýma rukama zachytil. To již přispěchali ostatní hokejisté a spojenými silami mne vytáhli na led.

Ani nevím, jak mě pak vyzuli z bruslí a naboso napěchovali mé mokré nožičky do normálních bot. Všechno mi z toho šokujícího zážitku splývá. Pamatuji si pouze, jak náš tým táhl k domovu jako smečka zpráskaných psů.

Zhruba po čtvrt hodině jsem cítil, že začínám jaksí tuhnout. Mé mokré šatstvo na mě začalo mrznout. Za další chvilku jsem už chrsatil jako špatně namazaný stroj. Hoši mě doprovodili až domů aniž se příliš namáhali s vysvětlováním a předali do laskavé péče rodičů. Mamka, táta, babička, děda i sestra Evička nade mnou spráskli ruce. Celkem tedy sprásklo pět párů rukou. Ovšem hned nato začala akce. Táta běžel k sousedům telefonovat panu doktoru Pejšovi, mamka chystala ručníky na zábaly, babička vařila vodu, děda ze mě rval rozmrzající oděv.

Táta přiběhl ve vzkazem od pana doktora: „Žádnou horkou lázeň, jen řádně vyfrotýrovat, teplý čaj a rychle do peřin!“ A že se k večeru zastaví.

Z počátku jsem jektal zuby, ale poznenáhlu jsem tál a najednou mi bylo blažené teplo a upadl jsem do hlubokého spánku...

Když jsem se navečer probudil, byl pan doktor již na cestě za dalšími pacienty. Prý mi jen sáhl na hlavu, změřil puls a prohlásil, že jsem měl štěstí.

A měl pravdu, protože další den jsem vstal jako rybička, a po vánočních prázdninách jsem mazal do školy. Škoda jen, že jsme nedohráli ten hokejový zápas...

Konec páté části.
Úryvek z knihy Moje blahé paměti

Autor: Václav Rezek

Oblast Železnorudska byla velmi bohatá na ložiska železné rudy. Za kterého panovníka se ukončily spory o hranici vedoucí mezi Českým a Bavorským královstvím?

	TOPIVO	MONGOLSKÝ ROLNÍK	DVĚ DOMÁČÍ MUŽSKÁ JMÉNA		Začátek tajenky	OTEC (SLOVEN.)	POPĚVEK	PRACOVAT S PLUHEM	ČESKÝ DIRIGENT	NAPADATI	VZOR
POPRAVČI				KRESLIT							
MEXICKÁ ŘEKA				PŘÍSTROJE DŘÍVĚJŠÍ OBYVATEL ITÁLIE							
PŘÍSTROJ K FILMOVÁNÍ							ASIJSKÝ SOKOL HOLUBÍ PLEMENO				
ODBORNÉ ČLÁNKY						BRÁZDA (NÁŘ.) SVĚTOVÝ POHÁR					MĚSTO TUNISKA
	POKLADNA (OB.)	VĚZENÍ (ZAST.) OZNÁMIT ÚŘADŮM						KOCOUR (NÁŘ.) DEZINF. PROSTŘEDEK			
AFRICKÁ ANTILOPA					CESTOVNÍ DOKLAD Konec tajenky				MPZ VANUATU ČERNÝ KŮŇ		
DŘ. ADAMOVSKE STROJIRNY						VELKÝ JEŠTĚR CUKNUTÍ					
STÁTNÍ ARBITRÁŽ (ZKR.)			ČASTO KECATI STRAŠIDELNÝ PŘÍBĚH								
KÓD LETIŠTĚ ATHÉNY				RUKOUPŠANÉ DÍLO ČÍNSKÉ SÍDLO							
ANOLIS, ETRUSK, KARIES, SALI, STEK	POTOM	ČÁST KLATOV OSOBNÍ ZÁJMENO									
PORAŽENÍ SOUPEŘE						CITO-SLOVCE SYČENÍ					
JEŠTĚR (ANOLI)											
ZUBNÍ KAZ											

SOUTĚŽÍME!

Přineste tuto vyluštěnou stránku do infocentra (ul. 1. Máje 12 - vhod'te do schránky **nejpozději do 31. 8. 2021**) a můžete vyhrát věcnou cenu, naši Železnorudskou čepici, nebo členku dle vlastního výběru. Stačí vyplnit jméno a telefonní číslo, abychom výherce mohli kontaktovat. Přejeme hodně štěstí.

JMÉNO a PŘÍJMENÍ:

TELEFONNÍ ČÍSLO:

ČESKÁ MENŠINOVÁ ŠKOLA V ŽELEZNÉ RUDĚ – 4. část

V této části se budu věnovat jednáním a akcím, které předcházely výstavbě nové menšinové školy v našem městě. Už v předešlém příspěvku jsme se dověděli, že tu bude vybudována nová školka a opatrovna snad v létě roku 1925. Nakonec však po roce došlo k přehodnocení záměru a jednalo se už jen o stavbě nové menšinové školy.

„25. 5. 1926 konala se v Železné Rudě komise z nařízení Ministerstva veřejných prací za účelem vyšetření ubikačních poměrů zdejší školy a zjištění způsobilosti pozemku nabízeného odborem Národní jednoty pošumavské v Železné Rudě pro stavbu školní budovy, event. vyhledání jiného vhodného stavebního pozemku. Komise - sestávající se ze zástupců okresní správy politické v Klatovech, zástupce Min. veřej. prací (rada inž. Trapp), Min. školství (Dr. Opatrný), inspektorátu v Plzni (inspektor Follprecht), správy školy (Al. Kusovský), míst. školního výboru (Jiskra, Mikuška), odboru NJP (Al. Kusovský, Kahovec), stát. lesní správy (lesní Chval) - sešla se v 1/2 11. hod. ve školní budově (tedy ještě v záměčku), prohlédla veškeré místnosti školní, jež uznala za nevhodné. Správcem školy upozorněna komise na dřevěné stropy, na nichž vede nechráněné elektrické vedení, na místnosti půdní naplněné senem a j. hořlavým materiálem. Nebezpečí pro dítky v době požáru značné. Nato komise shlédla pozemek věnovaný místním odborem NJP.

MŠANO (Ministerstvo škol a národní osvěty) ku stavbě školní budovy. Pozemek uznán za vhodný. Na to sepsán protokol, jenž od přítomných všech podepsán. V protokolu zdůrazněna nutnost rychlé stavby školní budovy.“

Z projednávání zúčastněných institucí a organizací v této věci jednoznačně vyplývá jejich velký zájem, aby budova menšinové školy stála co nejdříve. V srpnové komisi však už školu zastupuje její nový správce, pan Jaroslav Červenka.

„29.8. 1926 komise o stavbě nové školní budovy. Přítomní byli: přednosta okresní politické správy J. Cvachovec, vrchní zdravotní rada MUDr. Butula, vrchní státní rada Kühnel, inspektor národních škol menšinových F. Štolcpart, řídící učitel J. Červenka, lesmistr E. Chval, starosta obce R. Abele. Plány byly náležitě prohlédnuty, opraveny a doplněny.“

Po nějakém čase záměr postavit českou menšinovou školu v Železné Rudě se výrazně blíží ke svému uskutečnění.

„Dne 15. 7. 1929 se konalo komisní šetření o stavbě nové české školy na parcele 519/2. Přítomní byli: okresní hejtman Cvachovec, inspektor menšinových škol Štolcpart ze Sušice, za Ministerstvo veřej. prací ing. Trapp, řídící učitel Červenka, předseda školského výboru Mikuška a zástupci obce. Jelikož bude též při škole menší budova poštovního a telegrafního úřadu, byli přítomni zástupci Ministerstva pošt a ředitelství pošt.“

„Plány nové školní budovy vypracoval architekt J. Zápal, vrchní rada v Plzni. Stavba zadána Ministerstvem veřejných prací firmě Ing. Otakar Prokop a Chrudimský v Plzni.“

Po dvou letech se nová školní budova i poštovní úřad v jejím těsném sousedství staly skutečností. Jen pro zajímavost: pošta v Železné Rudě také předtím fungovala v hotelu Ostrý díky vstřícnosti tehdejších majitelů, rodiny Seidlů.

Ze slavnostního otevření nové školní budovy najdeme v kronice fotografie zobrazující školu s poštou a také průvod účastníků slavnosti, který patrně vycházel od hotelu Praha vzhůru kolem vily Seidl až k nové škole na dnešním Klostermannově náměstí.

„Slavnostní otevření školy konalo se v neděli dne 28. června 1931. Za veliké účasti všech místních Čechů a hostů předána budova svému účelu. Za MŠANO promluvil pan Fr. Štolcpart, inspektor národních škol menšinových v Sušici, za Ministerstvo veřej. prací pan ing. F. Vávra ...“

Pak ještě promlouvalo dalších 7 hostů, než došlo na zlatý hřeb oslavy.

„Po projevech předal pan Fr. Štolcpart ... klíč od budovy řídícímu učiteli Jar. Červenkovi, jenž ujistil, že správu školy povede v dosavadních intencích.

Odpolední veselice v hotelu Praha ukončila slavnost. Hudební program po celý den slavnosti obstaral trubačský sbor sokolský z Domažlic a pěvecký kroužek klatovského Sokola.“

Takže školní rok 1931-1932 začínal už v novém objektu, a protože vzrostl počet žáků, byla otevřena i jedna třída měšťanské školy. Dosud museli žáci jezdit do měšťanské školy s českým jazykem vyučovacím do Nýrska. Z těch důvodů musely dvě třídy obecné školy v našem městě zůstat v dosavadním provizoriu v záměcku a jedna v bývalé truhlářské dílně č.p. 66 v sousedství fary. Tento objekt č. 66 si někteří snad ještě pamatujete jako garáže lesního závodu (pod farní zahradou).

Začátkem sedmdesátých let minulého století jsem mluvila s paní Olgou Bečvářovou - Soukupovou, která tu ve třicátých letech učila, a dověděla jsem se od ní, že ta dílna vlastně byla dřevěná kůlna s kamennou podezdívkou a dřevěná podlaha už neměla tu pevnost. A tak se jednoho dne při inspekci prkno pod nohou pana inspektora zlomilo. Naštěstí došlo pouze k leknutí a pan inspektor to velkoryse přešel.

Šest let po otevření nové menšinové školy byl vytištěn článek v Nové době v roce s názvem Rozmach českého školství v Železné Rudě. Tam se dočteme, že škola mohla být větší:

Železná Ruda 16. října. České školství v této pohraniční obci, jehož počátky byly velmi svízelné, zaznamenává v posledních letech velký rozmach. V obecné škole je celkem 70 dětí, na měšťanské škole hodně přes sto. Počátkem letošního roku byl při české měšťance otevřen čtvrtý ročník, což čeští rodičové přijali s velkým povděkem. Avšak zřízením nové třídy na měšťanské škole se ukázalo, že české školství v Železné Rudě trpí nedostatkem místností. Pěkná školní budova před málo lety postavená už dnes zdaleka nestačí. A bude se muset přemýšlet na odstranění této bolesti, neměl-li by vývoj českého školství v této důležité obci býti podvázán. Vždyť státní mateřská škola a opatrovna a jedna třída obecné školy jsou umístěny ne ve školní budově, ale v pronajmutých místnostech od velkostatku, které se nalézají blízko školy. Také umístění matiční mateřské školy a expositury obecné školy v Alžbětíně není zrovna nejlepší.

Další případné plány na výstavbu školy se pak objevují ještě několikrát. Například v roce 1946 byl vybrán a zakoupen pozemek pro výstavbu nové školní budovy o výměře 1 a 3/4 ha.

Od šedesátých let 20. století počet žáků narůstal, třeba ve školním roce 1965-1966 navštěvovalo školu 265 dětí, pak od poloviny 80. let jich ve škole bývalo stále ještě přes 200. Proto se občas oprašovaly naděje na novou školní budovu, ve které by pod jednou střechou mohly být oba stupně základní školy. A zvláštností zůstane, že na přelomu tisíciletí jsme se nové školy dočkali v době, když počet žáků už byl mnohem nižší.

Připravila Lidmila Kováčová

Martin Kos - housle, Štěpán Kos - klavír, varhany

"Nejkrásnější melodie pro housle a klavír III."

Železná Ruda, Kostel Panny Marie Pomocné z Hvězdy

14. 8. 2021 v 19:00 hodin

VSTUP ZDARMA

Město Železná Ruda zve všechny na

tradiční železnorudské slavnosti

6.-7. srpna 2021

centrální parkoviště u Café Charlotte

pátek 6. srpna 2021

16:00-16:15 **ÚVOD SLAVNOSTÍ**

16:15-17:15 **The Dixie Hot Licks**

17:30-19:00 **FOTBAL NA HŘIŠTI**

Sigi Team (fotbalové legendy) - FJ SRK Železná Ruda

19:00-20:00 **The Shower**

20:30-20:45 **Ohnivá barmanská show**

21:00-22:30 **Wagabund**

22:30-00:00 **DJ LUMI**

sobota 7. srpna 2021

10:00-14:00 **Soutěž házení sekýrou**

10:55-11:00 **Zahájení**

11:00-12:00 **Obšuka**

12:00-13:00 **HASIČI UKÁZKA**

13:00-14:00 **Nezmaři**

15:00-16:00 **Lety Mimo**

16:15-16:45 **Házení sekýrou - rozhovor**

17:00-18:00 **Jakub Děkan**

18:30-19:00 **Skipping Boys**

19:00-20:00 **Celebration**

21:00-22:00 **Žlutý pes**

22:30-00:00 **DJ Mára**

Součástí slavností jsou stánky s občerstvením, stánkový prodej a pouťové atrakce.

Těšit se můžete na bohatý hlavní i doprovodný program.

Změna programu vyhrazena pořadatelem.

Železnorudsko

nejlepší místo pro dovolenou

Jako pravidelný měsíčník vydává Železnorudský zpravodaj město Železná Ruda, Klostermannovo náměstí 295, 340 04 Železná Ruda.

Registrováno Min. kultury pod číslem MK ČRE 11849.

Elektronická verze: www.zeleznaruda.cz

Redakční rada: Filip Brož, Filip Smola, Petr Najman, Mirka Frenzlová a Adéla Brožová.

Příjem inzerce: mistostarosta@zeleznaruda.cz, e-mail redakce: redakceZZ@email.cz.

Náklad: 1500 výtisků. Uzávěrka 25. každého měsíce.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky zkrátit či neotisknout. Město Železná Ruda ani redakce nenese odpovědnost za skutečný průběh zde inzerovaných akcí. Za obsahovou správnost příspěvků ručí autor a nemusejí vyjadřovat názor či postoj redakce a města.